

УДК 001.8:35-027.21/.22

Андреев Сергій Олександрович

професор кафедри публічного управління та адміністрування
Державного університету телекомунікацій (м. Київ),
доктор наук з державного управління

ОСНОВНІ НАУКОВІ ТА НАУКОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЧИННИКИ, ЩО СТРИМУЮТЬ РОЗВИТОК ГАЛУЗІ НАУКИ «ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ»

Анотація. У статті пропонується підхід до класифікації чинників, що негативно впливають на результативність науки «Державне управління» та стримують її розвиток, а також визначаються відповідні наукові та науково-організаційні чинники. Констатується, що низька ефективність галузі науки «Державне управління» зумовлена багатьма взаємопов'язаними чинниками, що пропонується поділяти на суто наукові, науково-організаційні, культурно-духовні, суспільно-політичні, кадрові, правові, фінансово-економічні. Сформульовано висновок про те, що для подолання цих чинників потрібен комплекс організаційних, правових та інших заходів, які можна реалізувати тільки спільними зусиллями вищого керівництва країни, наукового співтовариства, державних службовців, усіх учасників наукового та освітнього процесу.

Ключові слова: державне управління, наука, освітня галузь, публічне управління та адміністрування, розвиток, теорія, чинники.

Андреев С. А. Основные научные и научно-организационные факторы, сдерживающие развитие научной отрасли «Государственное управление»

Аннотация. В статье предлагается подход к классификации факторов, которые негативно влияют на результативность науки «Государственное управление» и сдерживают ее развитие, а также определяются соответствующие научные и научно-организационные факторы. Констатируется, что низкая эффективность отрасли науки «Государственное управление» обусловлена многими взаимосвязанными факторами, которые предлагается делить на чисто научные, научно-организационные, культурно-духовные, общественно-политические, кадровые, правовые и финансово-экономические. Сформулирован вывод о том, что для преодоления этих факторов нужен комплекс организационных, правовых и иных мер, которые можно реализовать только совместными усилиями высшего руководства страны, научного сообщества, государственных служащих, всех участников научного и образовательного процесса.

Ключевые слова: государственное управление, наука, сфера образования, публичное управление и администрирование, развитие, теория, факторы.

Andreyev S. A. The principal scientific and scientific-organizational factors deterrent for development of the field of science of “State Administration”

Annotation. An approach to the classification of factors adversely affecting the effectiveness of science of “State Administration” and deterrent for its development proposed, and appropriate scientific and scientific-organizational factors are determined in the article.

It is stated that the low efficiency of the field of science of "State Administration" is due to many interconnected factors which are proposed to be divided into: purely scientific, scientific-organizational, cultural and spiritual, socio-political, personnel, legal, financial and economic ones. The conclusion is made that in order to overcome these factors, we need a complex of organizational, legal and other measures that could be realized only by joint efforts of the highest authorities, scientific community, civil servants, all participants of the scientific and educational process.

Key words: *state administration, science, education, public administration, development, theory, factors.*

Постановка проблеми в загальному вигляді. Ситуація, що склалась у багатьох сферах суспільного життя та державного управління України, на наш погляд, характеризується нестабільністю та зростанням кризових явищ. Вона вимагає від вищих посадових осіб країни результативних дій, спрямованих на відновлення територіальної цілісності, суверенітету, безпеки держави, її населення та, водночас, забезпечення духовно-культурного, науково-технічного й соціально-економічного розвитку країни.

Безсумнівно, що для вирішення таких надскладних практичних управлінських завдань, ще й в умовах, які динамічно змінюються, потрібно шукати інноваційні та прагматичні рішення на стику різних наук, теорій, концепцій, ідеологій, оскільки, як відомо, найбільш проривні досягнення дає конвергенція різних сфер наукового знання.

До сьогодні в Україні однією з таких унікальних міждисциплінарних наукових галузей у колі суспільних наук, якою запропоновано певні теоретико-методологічні розробки для формування та функціонування ефективної вітчизняної системи державного управління, зокрема чималі напрацювання щодо власної концептуальності та стратегічності розвитку держави й суспільства, постає «Державне управління».

За період становлення (з 1997 р.) державноуправлінською наукою напрацьовано власну теоретико-методологічну базу, понятійно-термінологічну систему, дослідницький інструментарій, сформовано певні наукові школи, інституційне забезпечення тощо.

Саме ця комплексна наукова галузь могла б стати тим фундаментом, на якому б ґрунтувалося досягнення багатьох цілей, проголошених у нормативно-правових актах, що закріплюють стратегічні пріоритети розвитку країни [1-4]. Проте наявні наукові результати та потенціал державно-управлінської науки на цей час з різних причин повною мірою не використовуються.

Крім того, запровадження на законодавчому рівні в Україні з 2015 р. освітньої галузі «Публічне управління та адміністрування» [5] свідчить про очевидну екзистенціальну кризу галузі науки «Державне управління», передусім у зв'язку з тим, що ця наука, зокрема її об'єкт дослідження та понятійний апарат, поступово розчиняються у відповідній освітній галузі.

Ураховуючи викладене, визначення та узагальнення основних чинників, що стримують розвиток зазначеної наукової галузі в сучасних умовах, убачається актуальним завданням як із науково-теоретичного, так і з практичного боку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Компетентне оцінювання стану галузі науки «Державне управління» періодично здійснювалось фахівцями Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування (далі – Інститут ДУМС) Національної академії державного управління при Президентові України (далі – НАДУ), зокрема за підсумками 15-річного зрізу результатів її розвитку [6; 7].

Окремі проблеми становлення зазначеної наукової галузі були предметом досліджень доволі обмеженого кола фахівців, переважно тих, які свого часу працювали в системі НАДУ. Вважаємо за потрібне відзначити в цьому контексті вагомий науковий доробок В. Бакуменка, В. Князева, В. Лугового, Ю. Сурміна. Цими авторами висвітлювалися насамперед проблемні питання формування теорії та методології галузі науки «Державне управління», визначення пріоритетів її розвитку, якості

дисертаційних досліджень та ефективності підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.

У низці наукових праць і розробок, присвячених теоретико-методологічним та концептуальним засадам формування галузі науки «Державне управління» [6-13], які знов-таки готувались, як правило, фахівцями системи НАДУ, визначались окремі наукові та організаційні чинники, що деструктивним чином впливають на ефективність галузі науки «Державне управління» загалом.

Однак, на наш погляд, ці наукові результати навіть на той час не давали повної та всебічної інформації про всю глибину та широту проблем у цій царині, оскільки відзначались певною фрагментарністю та відсутністю достатньо критичного й неупередженого аналізу, що пояснюється належністю членів авторських колективів до інституційної системи організації та проведення наукової діяльності в галузі науки «Державне управління».

Після фактичної ліквідації Інституту ДУМС у складі НАДУ (2017 р.) ефективною координацією та, найголовніше, керованим синтезом наукових досліджень у галузі науки «Державне управління» в Україні жодна державна організація, за нашими даними, не займається.

Показовим свідченням кризи згаданої наукової галузі є, наприклад, відсутність узагальненої наукової чи то експертно-аналітичної доповіді про стан, проблеми та перспективи її розвитку з нагоди досягнення 20-річного періоду існування цієї науки, що мав би відзначатись 29 листопада 2017 р.

Беручи до уваги суттєві зміни, що відбулись у внутрішній та зовнішній політиці України за останні декілька років, амбіційні кроки вищого керівництва країни на шляху євроатлантичної інтеграції та забезпечення сталого розвитку держави в умовах тривалого воєнного

конфлікту на Сході України, а також зважаючи на наявну наукову прогалину щодо відсутності актуальної інформації про основні чинники, які негативно впливають на результативність науки «Державне управління», убачається за доцільне оновити, доповнити й уточнити відповідне теоретичне знання.

Формулювання цілей статті. Метою статті є обґрунтування підходу до класифікації чинників, що стримують розвиток галузі науки «Державне управління», та визначення й узагальнення відповідних наукових і науково-організаційних чинників.

Виклад основного матеріалу. Класики науки державного управління стверджують, що діагностування проблеми є першим етапом типової моделі ухвалення управлінських рішень, а отримання інформації про ситуацію (аналітичний матеріал) є важливою складовою підготовки до розроблення таких рішень [14, с. 63].

Аналогічної думки дотримується В. Тертичка, який зазначає, що визначення або усвідомлення наявності проблеми є першим етапом будь-якої державної політики. На цьому етапі потрібне передусім визнання самого факту існування проблеми, тобто процес політики починається тоді, коли потенційна проблема вперше визнається, уточнюється й усвідомлюється [15, с. 203].

Для вироблення та ухвалення ефективних рішень щодо напрямів та механізмів розвитку галузі науки «Державне управління» компетентним органам потрібна ясна та правдива інформація про сучасний стан проблем у цій царині в усій цілісності та повноті, а правда, як відомо, не має залежати від тих, кому вона мусить слугувати.

Перед тим як, керуючись наведеними настановами поважних фахівців у галузі науки «Державне управління», перейти до констатації та узагальнення конкретних наукових і науково-організаційних чинників, що заважають ефективно розвиватись цій науці, логічним, на наш погляд,

видається класифікація всіх відповідних видів чинників за характером (джерелом походження).

Цей методологічний прийом дасть змогу, по-перше, бачити загальну картину щодо наявності певних видів таких чинників; по-друге, структурувати їх, чіткіше та ясніше зрозумівши місце саме наукових та науково-організаційних чинників поміж інших груп чинників; по-третє, з'ясувати перспективи дальших наукових розвідок у цьому напрямку.

Авторський робочий підхід до класифікації чинників, що стримують розвиток галузі науки «Державне управління», наведено на рис. 1.

Рис. 1. Основні види чинників, що стримують розвиток галузі науки «Державне управління»

У цій статті ми визнали за потрібне зосередити увагу на двох групах чинників, що стримують розвиток означеної науки (суто наукових та науково-організаційних).

Розуміючи, що формування галузі науки «Державне управління» відбувається за кількома напрямками діяльності, у процесі визначення суто наукових чинників, що стримують її розвиток, нами оцінювались лише

такі складові: стан теорії та методології науки, якість монографій, науково-дослідних робіт, дисертаційних досліджень.

З нашого боку, було б зухвалим і несправедливим не навести деяких важливих думок наших вельмишановних попередників щодо виокремлення певних проблем, що супроводжували процес формування теоретико-методологічних та інших засад розвитку зазначеної наукової сфери. Так, фахівцями Інституту ДУМС НАДУ ще 2012 року стверджувалося таке: «За нинішніх умов системи організації наукових досліджень для стану наукової галузі “Державне управління” є характерним переважно екстенсивне зростання кількості дисертаційних робіт, публікацій, збільшення обсягу підготовки наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації, кількості спеціалізованих вчених рад, замість інтенсифікації якісного розвитку науки. На сьогодні наукова діяльність НАДУ є недостатньо ефективною, не адаптованою до вимог сучасного розвитку державотворення України, що не дає змоги повною мірою реалізувати її лідерську роль у розвитку галузі науки “Державне управління”, науковому супроводі державно-управлінських реформ» [12, с. 57].

У виданій того ж року Національній науковій доповіді «Галузь науки “Державне управління” в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку», присвяченій 15-річчю цієї науки, визначалися такі її найбільш важливі проблеми загальнотеоретичного й методологічного характеру:

- нерозвиненість методології, методів, інструментів, механізмів, технологій наукового пізнання, їх необґрунтоване запозичення з інших галузей науки;
- нерозробленість категорійно-понятійного апарату державного управління;
- розрізненість, несистемність, неінтегрованість знання;
- відсутність національної концепції державного управління;

– стихійність розвитку наукової галузі «Державне управління», відсутність цілеспрямованого наукового бачення проблематики та прогнозування її розвитку;

– безсистемність використання інструментів ефективного інноваційного розвитку [6, с. 18-19].

Аналогічні проблеми державно-управлінської науки було також підтверджено в науковій розробці Інституту ДУМС НАДУ «Концептуальні засади розвитку галузі науки “Державне управління”» (2013 р.) [9, с. 8].

У світлі тотального домінування останнім часом у галузі науки «Державне управління» ідеології публічного управління та адміністрування вважаємо за потрібне навести достатньо слушну думку авторів згаданої наукової розробки щодо методологічного забезпечення цієї науки, проблема якого, на їхнє переконання, полягає в тому, що «...в його складових домінують не теорії, а міфи й ідеологеми. Завдання методологізації державного управління полягає, насамперед, у посиленні раціональної складової, що дасть змогу обмежити ідеологізацію і міфологізацію державно-управлінського знання» [там само, с. 9].

Щодо основних недоліків дисертаційних робіт у відповідній галузі науки слід зазначити, що їх узагальнення досить вдало, на наш погляд, розробив О. Поважний. До таких недоліків він відносить:

– низьку якість дисертаційних досліджень, невідповідність дисертацій паспортам наукових спеціальностей, неналежний рівень обґрунтування наукової новизни та практичного значення одержаних наукових результатів, оформлення дисертацій та авторефератів дисертацій з порушенням чинних вимог Міністерства освіти і науки України;

– формальне ставлення спеціалізованих учених рад до об'єктивності та якості підготовки висновків про науковий рівень дисертацій, відповідності їх профілю спецради, паспортам наукових

спеціальностей, кількості та обсягу публікацій, повноти опублікованих матеріалів;

– формальне ставлення наукових керівників (консультантів) до якості підготовлених дисертаційних робіт, зокрема щодо забезпечення їх актуальності, коректності формулювання тем робіт, їх наукової новизни з обов'язковим висвітленням основної сутності; ідентичності змісту авторефератів та основних положень дисертацій; відповідності поставлених мети і завдань науковим висновкам; обов'язковості зазначення особистого внеску здобувача в наукових працях, опублікованих у співавторстві; апробації матеріалів дисертації, віддзеркалення відомостей про практичне впровадження одержаних результатів;

– порушення вимог нормативно-правових актів з питань атестації наукових кадрів вищої кваліфікації щодо наявності в дисертаціях нових наукових положень та науково обґрунтованих результатів проведених досліджень, що розв'язують важливу наукову або науково-прикладну проблему (конкретне наукове завдання), що має істотне значення для галузі науки «Державне управління» [7, с. 29].

Слід відзначити й те, що поряд із виокремленням конкретних теоретико-методологічних та інших проблем, що заважають ефективному розвитку галузі науки «Державне управління», авторами означених наукових праць запропоновано певні шляхи їх вирішення, які, так само як і наведені вище проблеми, залишаються абсолютно актуальними донині (докл. див.: [6–13]).

Спираючись на відомі наукові результати з цього питання, а також власний практичний досвід управлінської та наукової діяльності, ми виокремлюємо такі *суто наукові чинники* (пов'язані із недосконалістю теорії, методології та інших складових науки), що стримують розвиток відповідної наукової галузі:

– незавершеність теорії державного управління, яка до цього часу все ще не становить собою цілісне, систематизоване та впорядковане знання про відповідне суспільне явище, принципи та закономірності його функціонування та розвитку;

– відсутність власної, міцної, глибоко та всебічно розробленої концептуальності в науці «Державне управління», серйозних спроб її сформулювати з державницьких позицій та, як наслідок, домінування (засилля) низькопробних і шкідливих західних неоліберальних концепцій;

– перевантаженість науки державного управління неякісними «науковими» працями, підготовленими за технологією поверхневого перероблення відомих наукових результатів (зокрема на матеріалах дисертаційних досліджень) у суміжних сферах суспільних наук (філософії, соціології, юриспруденції, політології, економіки, педагогіки тощо), з формально-механічним додаванням елементів понятійно-термінологічного апарату державноуправлінської науки;

– зловживання міждисциплінарним підходом у наукових дослідженнях із державноуправлінської проблематики шляхом некритичного, плагіативного запозичення предметності, методології (передусім понятійного апарату), окремих наукових результатів із вищезгаданих галузей науки;

– невідповідність багатьох дисертаційних досліджень ключовим вимогам етики, науки та законодавства щодо потреби вирішення наукової проблеми для докторських досліджень і наукового (науково-практичного) завдання для кандидатських дисертацій відповідно;

– відсутність науковості як такої (тобто як донині непізнаного, невідомого, небувалоного знання) у чималій кількості наукових досліджень, зокрема науково-дослідних роботах, які проводяться в державних структурах, що складають інституційну основу системи підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів для сфери державного управління;

– недостатня відповідність кваліфікаційного рівня деяких учених і здобувачів наукових ступенів, а так само і їхніх наукових результатів у галузі науки «Державне управління» ступеню, масштабу та глибині чинних у країні проблем у системі державного управління.

Своєю чергою до *науково-організаційних чинників* (пов'язані з недосконалістю організаційного забезпечення наукової діяльності у відповідній сфері) відносимо такі:

- відсутність у нашій країні підсистеми організації наукових досліджень у галузі науки «Державне управління»;

- неефективний менеджмент у цій сфері на всіх організаційно-правових рівнях управління, що виявляється в неналежному виконанні основних управлінських функцій щодо здійснення планування, організації, мотивації та контролю за науковою діяльністю в цій галузі;

- невизначеність у законодавстві одного суб'єкта з-поміж органів державної влади, відповідального за організацію наукових досліджень у галузі науки «Державне управління»;

- недостатньо високий рівень кваліфікації деяких посадових осіб, які мають ухвалювати управлінські рішення щодо оцінювання якості, ефективності та результативності відповідних наукових досліджень;

- нечіткість і розмитість функцій та повноважень, а отже і меж юридичної відповідальності, органів державного управління, задіяних згідно із законодавством у процесах організації та оцінювання якості наукових результатів у галузі науки «Державне управління»;

- засилля колегіальних форм (рад, комісій, колегій) ухвалення рішень щодо якості наукових досліджень у цій царині, що нівелює персональну відповідальність їхніх членів і формує режим моральної та юридичної безвідповідальності за наслідки ухвалених рішень;

- непрозорість процедур оцінювання якості наукових результатів у галузі науки «Державне управління» на різних етапах їх створення, що є

благодатним середовищем для домінування суб'єктивізму в цьому процесі та виникнення корупційних ризиків;

- непроведення (або формальне проведення) конкурсних процедур на заміщення вакантних посад наукових і науково-педагогічних працівників для ухвалення «своїх» кандидатів на ці посади;

- несправедливі та непрозорі процедури розподілу коштів на проведення наукових досліджень у сфері державного управління;

- відсутність централізованого обліку та керованого синтезу наукових результатів у галузі науки «Державне управління».

Висновки з даного дослідження. Унікальна за своєю сутністю галузь науки України «Державне управління» поступово зникає з освітньо-наукового простору нашої країни, знецінюється та залишається незатребуваною вищими органами державної влади. Знаковою подією в цьому контексті є започаткування 2015 року нової, але, на нашу думку, далеко неоднозначної освітньої галузі «Публічне управління та адміністрування».

Ця галузь освіти та однойменна спеціальність фактично поглинули й розчинили в собі наукову та освітню спеціальність «Державне управління», теоретико-методологічні засади якої формувались багатьма талановитими вченими майже 20 років.

Відповідь на питання про те, кому і навіщо була потрібна підготовка в Україні «у промислових масштабах» понад 300 докторів, а також близько 2000 кандидатів наук з державного управління [16] (дані щодо кількості кандидатів наук наведено за нашими приблизними підрахунками – *прим. авт.*) залишається відкритою.

Низька ефективність результатів у галузі науки «Державне управління» зумовлена багатьма взаємопов'язаними чинниками, які ми поділяємо на суто наукові, науково-організаційні, культурно-духовні, суспільно-політичні, кадрові, правові, фінансово-економічні.

Для подолання чинників, що нині стримують розвиток галузі науки «Державне управління», потрібен комплекс організаційних, правових та інших заходів, які можна реалізувати тільки спільними зусиллями вищого керівництва країни, наукового співтовариства, державних службовців, усіх учасників наукового та освітнього процесу.

Питання дальшого існування галузі науки «Державне управління» чи то освітньої галузі «Публічне управління та адміністрування» – це не проблема понятійно-термінологічна або навіть концептуально-ідеологічна. Це, на наш погляд, питання соціального вибору народу України та керівництва країни, від вирішення якого безпосередньо залежать стратегічні перспективи розвитку держави й суспільства.

Перспективи подальших розвідок. Актуальними вбачаються дальші дослідження щодо конкретних чинників і проблем, що негативно впливають на ефективність, чистоту та реалізацію результатів досліджень державноуправлінської проблематики, а також щодо обґрунтування пропозицій про шляхи вирішення відповідних проблем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про Рішення Ради національної безпеки і оборони України від 06.05.2015 “Про Стратегію національної безпеки України”: Указ Президента України від 26 трав. 2015 р. № 287/2015 // Офіц. вісн. України. – 2015. – № 43. – Ст. 1353.
2. Про Стратегію сталого розвитку “Україна–2020”: Указ Президента України від 12 січ. 2015 р. № 5/2015 // Офіц. вісн. України. – 2015. – № 4. – Ст. 67.
3. Стратегія реформування державного управління України на 2016–2020 роки / схв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 черв. 2016 р. № 474-р // Офіц. вісн. України. – 2016. – № 55. – Ст. 1919.
4. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони / ратифіковано із заявою Законом від 16 верес. 2014 р. № 1678-VII // Офіц. вісн. України. – 2014. – № 75. – Ст. 2125.
5. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти: Постанова КМУ від 29 квіт. 2015 р. № 266 // Офіц. вісн. України. – 2015. – № 38. – Ст. 1147.
6. Галузь науки “Державне управління” в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку: нац. наук. доп. / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; редкол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови, кер. проекту) [та ін.], за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурміна, О. М. Руденко. – К.: НАДУ, 2012. – 184 с.

7. Наука державного управління : досягнення, завдання, перспективи : матеріали Всеукр. конф. (Київ, 29 листоп. 2012 року) : до 15-річчя галузі науки “Державне управління” й 10-річчя Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування НАДУ при Президентові України / за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка, К. О. Ващенко. – К. : НАДУ, 2012. – 216 с.
8. Державне управління : філософські, світоглядні та методологічні проблеми : монографія / кол. авт. ; за ред. В. М. Князева. – К. : Вид-во НАДУ ; Міленіум, 2003. – 320 с.
9. Концептуальні засади розвитку галузі науки “Державне управління” : наук. розробка / кол. авт. : К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін, Л. І. Загайнова та ін. / за заг. ред. К. О. Ващенко, Ю. П. Сурміна, Л. І. Загайнової. – К. : НАДУ, 2013. – 48 с.
10. Князев В. М. Галузь науки державного управління, її методологічні особливості, історія виникнення та впровадження в Україні / В. М. Князев // Аналітика і влада : журн. експертно-аналіт. матеріалів і наук. праць. – 2012. – № 6. – С. 59 – 63.
11. Сурмін Ю. П. Методологія державного управління як галузі науки : наук. розробка / Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. О. Краснейчук ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Упр. орг. фундам. та приклад. дослідж., Ін-т пробл. держ. упр. та місц. самоврядування. - К. : НАДУ, 2010. – 32 с.
12. Модернізація наукової діяльності Національної академії державного управління при Президентові України : наук. розробка / Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін [та ін.] ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Ін-т пробл. держ. упр. та місц. самоврядування, Упр. орг. фундам. та приклад. дослідж. – К. : НАДУ, 2012. – 72 с.
13. Проектне та програмне забезпечення інституційного розвитку Національної академії державного управління при Президентові України : наук. розробка / Ю. П. Сурмін, Л. І. Загайнова, Т. П. Крушельницька [та ін.] ; за заг. ред. Ю. П. Сурміна, Л. І. Загайнової ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Упр. орг. фундам. та приклад. дослідж., Ін-т пробл. держ. упр. та місц. самоврядування. – К. : НАДУ, 2011. – 77 с.
14. Бакуменко В. Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики. – К. : Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.
15. Тертичка В. Державна політика: аналіз та здійснення в Україні. – К. : Вид-во Соломії Павличко “Основи”, 2002. – 750 с.
16. Блог Романа Радейка. Кількість захищених докторських дисертацій в Україні за галузями науки (1993–2016 рр.). – Режим доступу : <http://aphd.ua/kilkist-zakhyshchenykh-doktorskykh-dysertatsii-v-ukrani-za-haluzyamy-nauky-1993-2016/>

Statement of the problem. Currently, to solve many of practical management tasks in Ukraine, it is necessary to seek innovative solutions at the junction of various disciplines, theories, concepts and ideologies, as it is the general idea that the most breakthrough achievements are generated with convergence of different areas of science.

Until present the field of science of “State Administration” is one of such unique interdisciplinary scientific branches among social sciences in Ukraine,

proposing the certain theoretical and methodological researches for the formation and functioning of effective national system of state administration.

Urgency. At the moment, this field of science is under a serious crisis, as evidenced, for instance, by the emergence of the educational branch of “Public Administration” in Ukraine since 2015. In this regard, the definition and synthesis of principal factors deterrent for the development of this field of science under the current conditions, is seen as relevant task from both scientific-theoretical, and practical points of view.

The purpose of the article – is to substantiate the approach to the classification of factors deterrent for the development of field of science of “State Administration”, and to identify and generalize relevant scientific and scientific-organizational factors.

Our task was to study the classification of factors adversely affecting the effectiveness of science of “State Administration” and deterrent for its development proposed, and appropriate scientific and scientific-organizational factors are determined in the article.

Summary. The existing factors deterrent for the development of the field of science of “State Administration” in Ukraine are proposed to be divided into: purely scientific and scientific-organizational, as well as, by the criterion of source (nature) of their origin, into: cultural and spiritual, socio-political, personnel, legal, financial and economic.

The purely scientific factors are related to the imperfection of the theory, methodology and other components of the field of science of “State Administration”. Among the principal of such factors, the author identified the following:

- incompleteness of the theory of state administration;
- lack of own, solid, deeply and comprehensively developed conception in the science of “State Administration”;

- overshoot of the science of state administration by low-quality “scientific” papers;
- compliance with the interdisciplinary approach in the researches on state-administrative issues;
- lack of scientific knowledge as such in a large number of scientific researches;
- inconsistency of the qualification level of some active scholars and applicants for academic degrees, as well as their academic results to the degree, scale and depth of problems existing in the country in the system of state administration.

Scientific and organizational factors are caused by the imperfection of organizational basis and mechanisms of scientific activities in the relevant field. Among the scientific and organizational factors the following ones are determined:

- in our country there is no system of organization of scientific researches in the field of science of “State Administration”;
- ineffective management in this area at all organizational and legal levels of management;
- it is not defined by law any one entity among the state authorities responsible for the organization of scientific researches in the field of science of “State Administration”;
- insufficient level of qualification of some officials who must make managerial decisions regarding the assessment of quality, efficiency and effectiveness of the relevant scientific researches;
- fuzziness and blurriness of functions and powers, limits of legal responsibility of government bodies involved in the process of assessing the quality of scientific results in the field of science of “State Administration”;
- dominance of collegiate forms (councils, commissions, panels) making decisions regarding the quality of scientific researches;

- non-transparency of procedures for assessing the quality of scientific results in the field of science of “State Administration” at different stages of their creation;

- lack of centralized accounting and guided synthesis of scientific results in the field of science of “State Administration”.

Conclusions and outcomes. To overcome the factors that are currently deterrent for the development of the field of science of “State Administration” we need a complex of organizational, legal and other measures that could be realized only by joint efforts of the highest authorities, scientific community, civil servants, all participants of the scientific and educational process.

The issue of further existence of either the field of science of “State Administration”, or the educational branch of “Public Administration” is not just conceptual and terminological, or even conceptual and ideological problem. In our opinion, that is the issue of social choice of the people of Ukraine and the country's leadership, and the strategic prospects of the development of state and society directly depend on its solving.